

Dosarul nr. 1ra-2035/2021
1-20032479-01-1ra-07102021

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

02 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir

Judecători – Plămădeală Ghenadie, Țurcan Anatolie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul David Larisa în numele inculpatului Racu Maxim, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2021, în cauza penală privind-l pe

Racu Maxim XXXXX, născut la XXXXX, originar din orașul XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 06.03.2020 – 19.08.2020 (prima instanță);
2. 06.01.2021 – 23.06.2021 (instanța de apel);
3. 07.10.2021 – 02.02.2022 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 19 august 2020, *cauza fiind examinată pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală*, Racu Maxim a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal la 4 ani 8 luni închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare a fost suspendată condiționat pentru o perioadă de probațiune de 3 ani.

S-a încasat din contul lui Racu Maxim în beneficiul statului, suma de 640 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Racu Maxim la data de 20.12.2019, aproximativ ora 22:10, aflându-se la volanul automobilului de model „Volkswagen LT 28” nr/înm. XXXXX, deplasându-se pe bd. Mircea cel Bătrîn, mun. Chișinău, din direcția str. Ginta Latină spre str. P. Zadnipru, încălcând prevederile pct. 11 lit. f) din Regulamentul Circulației Rutiere, care stabilește expres că, conducătorul de vehicul este obligat la trecerile pentru pietoni cu circulația nedirijată să cedeze trecerea pietonilor aflați în traversarea drumului pe partea carosabilă în direcția de mers a vehiculului, prevederile pct. 45 al. 1) lit. a), b), d) și al. 2) din RCR care stabilește expres că, conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere ce i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, starea tehnică a vehiculului, situația rutieră, nu a manifestat prudența și dexteritatea necesară, a încălcat marcajul rutier orizontal 1.14.1 „trecerea pietonală” și ca urmare a

tamponat pietonii Filev Nelea și Kulcha Lilia, care regulamentar traversau strada la trecerea de pietoni, cauzând cet. Kulcha Lilia conform Raportului de expertiză judiciară nr. 202002D0114 din 28.01.2020 vătămare gravă a integrității corporale, iar cet. Filev Nelea conform Raportului de expertiză judiciară nr. 202002D0075 din 20.01.2020 vătămare ușoară a integrității corporale.

Astfel, acțiunile inculpatului Racu Maxim au fost încadrate de către prima instanță în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal - adică încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, care a provocat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale.

2. Sentința a fost contestată cu apel de către procuror, prin care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri în această latură, prin care inculpatul Racu Maxim să fie condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal la 3 ani 8 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În motivarea solicitărilor sale, acuzarea a invocat blîndețea pedepsei stabilite inculpatului pentru infracțiunea comisă, întrucît inculpatul Racu Maxim a săvârșit infracțiunea fiind în termen de probă, astfel, urmează a fi aplicate prevederile art. 85 Cod penal.

Suplimentar, acuzarea a relatat că aplicarea în privința inculpatului Racu Maxim a unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării contravine prevederilor stabilite în art. 85 Cod penal. Or, prin sentința Judecătoriei Căușeni din 06.07.2018, Racu Maxim a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an, iar în baza art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani, astfel, s-a constatat că prezenta infracțiune, prevăzută de art. 264 alin.(3) lit. a) Cod penal, a fost săvârșită la 20.12.2019, adică până la expirarea termenului de probațiune stabilit pentru infracțiunea pentru care inculpatul a fost condamnat anterior.

Mai mult, potrivit cazierului contravențional, Racu Maxim, anterior a mai comis contravenții în domeniul circulației rutiere, ultimul caz din 05.11.2019 fiind atras la răspundere în baza art. 240 alin.(1) Cod contravențional.

Subsecvent, acuzarea a menționat asupra netemeinicii concluziei primei instanțe, precum că, corijarea inculpatului ar fi posibilă prin aplicarea art. 90 Cod penal.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2021 a fost admis apelul declarat, casată parțial sentința primei instanțe, în partea individualizării pedepsei penale, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță și anume: Lui Racu Maxim, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal i s-a stabilit pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis și cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport; în temeiul art. 85 Cod penal, s-a adăugat parțial la pedeapsa aplicată prin prezenta decizie partea neexecutată a pedepsei stabilite în baza sentinței Judecătoriei Căușeni (sediul Central) din 06 iulie 2018 și i s-a stabilit lui Racu Maxim pedeapsa definitivă sub formă de închisoare, pe un termen de 4 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis și cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport;

în rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că prima instanță corect a constatat vinovăția inculpatului Racu Maxim în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, însă, nu a individualizat corect pedeapsa stabilită inculpatului, nu a ținut cont de prezența circumstanței agravante, și anume, comiterea infracțiunii în termen de probă, întrucât la data comiterii accidentului, inculpatul Racu Maxim se afla în termen de probă, fiind condamnat prin sentința Judecătorei Căușeni (sediul Central) din 06.07.2018 pentru o infracțiune similară.

Totodată, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a luat în considerație faptul că inculpatul a săvârșit o infracțiune din imprudență, a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii, s-a căit sincer de cele comise, a recuperat integral prejudiciului material cauzat părților vătămate, are la întreținere 2 copii minori, se caracterizează pozitiv la locul de muncă, precum și că a solicitat examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală

Suplimentar, instanța de apel a statuat că, anterior, inculpatului i-a fost stabilită o pedeapsă prin aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, însă careva concluzii nu și-a făcut și nu a pășit pe cale corijării, astfel, pentru a fi atins scopul legii penale, urmează a se interveni mai prompt, cu aplicarea unei pedepse reale cu executare. Inclusiv, instanța de apel a stabilit necesitatea aplicării prevederilor art. 85 Cod penal.

4. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către avocatul David Larisa în numele inculpatului Racu Maxim, prin care, invocând temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței primei instanțe, din următoarele considerente:

- în motivarea deciziei, instanța de apel eronat a invocat aplicarea neîntemeiată de către prima instanță a prevederilor art. 90 Cod penal, invocând că nu s-a ținut cont de faptul că inculpatul are antecedente penale. Astfel, instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt indicând eronat existența antecedentelor penale la inculpat, prin ce a dat o interpretare greșită a prevederilor art. 111 alin. (1) lit. d) Cod penal;

- potrivit certificatului eliberat de Biroul de probațiune din 23.07.2020, anexat la materialele cauzei la care face referire corect prima instanță, dar neapreciat de instanța de apel, s-a indicat că Racu Maxim la 23.07.2020 a fost exclus de la evidență în legătură cu executarea efectivă și integrală a pedepsei;

- la caz nu se atestă starea de recidivă, potrivit prevederilor art. 34 Cod penal, întrucât a comis o infracțiune din imprudență, iar anterior a fost condamnat la o pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, la fel, pentru comiterea unei infracțiuni din imprudență, fapt ce permite aplicarea, în speța dată, a prevederilor art. 90 Cod penal;

- greșit instanța de apel a stabilit comiterea infracțiunii de către inculpat pînă la executarea definitivă a pedepsei stabilite prin sentința anterioară, ce a dus la aplicarea eronată a prevederilor art. 85 Cod penal. Or, instanța de apel a adăugat, în conformitate cu prevederile art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită în prezenta cauză, pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Căușeni din 06 iulie 2018 - pedeapsă executată efectiv și integral, fapt confirmat prin certificatul Biroului de probațiune;

- instanța de apel, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă prin excluderea prevederilor art. 90 Cod penal, deși a menționat prezența circumstanțelor atenuate la

caz, nu le-a dat o interpretare cuvenită;

- cauza a fost examinată în lipsa părții vătămate care nu a recepționat citația, nefiind astfel citată legal, or, în ședința de judecată, instanța de apel a anunțat că părțile vătămate au recepționat citația, însă după ședință, fiind contactate părțile vătămate, acestea au informat că nu au cunoscut despre ședință și nu au primit careva citație.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

În acest sens, a argumentat că instanța de apel, judecând cauza, și-a motivat corect soluția, bazându-se pe cumulul de probe administrate la cauza penală, ceea ce denotă faptul că instanța de apel just a constatat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei penale, și, corespunzător, corect a stabilit vinovăția inculpatului Racu Maxim de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse echitabile, în conformitate cu prevederile art. 6,7,61,75-77, 90 Cod penal.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță, se reține că recurentul invocă temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 10) Cod de procedură penală, însă criticele acestuia se cuprind doar în pct.10) al normei menționate, care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Pornind de la analiza cererii de recurs declarată de către apărare, Colegiul penal constată că, în esență, titularul acesteia critică decizia instanței de apel sub aspectul *revocării aplicării prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului Racu Maxim*, recunoscut vinovat și condamnat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Așadar, având în vedere că autorul recursului nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de fond și nici încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, Colegiul penal nu se va expune referitor la aceste aspecte, dar va analiza minuțios alegațiile recurentului în privința deciziei instanței de apel referitor la chestiunea de individualizare a pedepsei, reținând următoarele considerațiuni.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că

argumentele invocate în cererea de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei și în contextul ce urmează va puncta raționamentele care au stat la baza respingerii acestora.

În susținerea celor expuse, Colegiul penal subliniază că potrivit art.75 Cod penal, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele stabilite de lege de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Pedeapsa aplicată trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, prevăzute de art.61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și în limitele fixate în partea specială a acestuia.

Așadar, instanța de recurs ordinar remarcă faptul că, principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecată), trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art. 62-71 Cod penal, sunt termenul și mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al părții speciale a Codului penal.

Limitele pedepsei, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite.

Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei și depinde de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost săvârșită, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere și persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii.

Ulterior, după stabilirea duratei și quantumului pedepsei, în cazul aplicării pedepsei închisorii, continuă operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin soluționarea chestiunii dacă pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie executată real or, în perspectiva personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei se poate atinge și prin aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei în privința vinovatului pentru o perioadă de probațiune stabilită de instanță.

Conform art. 90 alin. (1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, poate ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită și poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune.

În formarea unei convingeri privind aplicarea sau neaplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte și după săvârșirea faptei, în timpul judecății, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

Subsidiar, Colegiul penal subliniază că potrivit principiului umanismului, legea

penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului.

Raportând dispozițiile legale incidente la caz, Colegiul penal reține că instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, personalității și comportamentului inculpatului (anterior a încălcat atât legislația penală (f.d. 68, Vol. I), cât și cea contravențională (f.d. 65, Vol. I)), astfel, corect a ajuns la concluzia privind casarea parțială a sentinței primei instanțe în partea stabilirii pedepsei inculpatului Racu Maxim, pentru infracțiunea comisă, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această latură, prin care au fost excluse prevederile art. 90 Cod penal, fundamentându-și concluzia prin faptul că *”la 06 iulie 2018, prin sentința Judecătorei Căușeni (sediul central), Racu Maxim a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal la 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an, iar în baza art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani. Astfel, inculpatului fiindu-i suspendată executarea pedepsei cu închisoarea, careva concluzii pentru sine nu și-a făcut și nu a pășit pe calea corijării. Aceștia i s-a acordat șansa de a-și corija conduita fără a fi privat de libertate și a demonstra că cele comise constituie un incident în biografia sa, însă, în final acestea au fost ignorate, ultimul săvârșind o nouă infracțiune exact din aceeași categorie, fapt care demonstrează că Racu Maxim prezintă un pericol pentru societate”*.

Subsecvent, Colegiul penal ține să sublinieze netemeinicia criticilor înaintate de către apărare precum că *”potrivit certificatului eliberat de Biroul de probațiune din 23.07.2020, Racu Maxim la 23.07.2020 a fost exclus de la evidență în legătură cu executarea efectivă și integrală a pedepsei”*, din motiv că infracțiunea prevăzută de art. 264 alin.(3) lit. a) Cod penal, de comiterea căreia este condamnat, la caz, inculpatul Racu Maxim, a fost săvârșită la 20.12.2019, adică până la expirarea perioadei de probațiune stabilite prin sentința Judecătorei Căușeni (sediul Central) din 06 iulie 2018, executarea căruia expiră, potrivit certificatului eliberat de Biroul de probațiune, la data de 23 iulie 2020 (f.d.147, Vol. I).

Totodată, instanța de recurs ordinar, ținând cont de prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, reiterează că, la caz, *aplicarea prevederilor art. 85 Cod penal* de către instanța de apel a fost determinată, anume de neexecutarea definitivă a sentinței Judecătorei Căușeni (sediul Central) din 06 iulie 2018, or, infracțiunea în speța dată a fost săvârșită de către inculpatul Racu Maxim la 20 decembrie 2019. La fel, instanța de recurs ține să atenționeze, inclusiv, asupra corectitudinii interpretării, de către instanța de apel, a prevederilor art. 111 alin. (1) lit. d) Cod penal, expuse detaliat la f.d. 220, Vol. I, fapt ce exceptă relatarea repetată asupra alegațiilor recurentului, în sensul dat.

Subsidiar, instanța de recurs ordinar subliniază cu referire la argumentul recurentului privind *neatestarea, la caz, a stării de recidivă în acțiunile inculpatului*, că instituția recidivei nu a constituit obiect de discuție în instanța de apel, mai mult, nici nu a fost solicitată aplicarea acesteia de către părți, astfel, expunerea asupra recidivei, este precoce.

Privitor la argumentul recurentului că *”cauza a fost examinată în lipsa părții vătămate care nu a recepționat citația, nefiind astfel citată legal, or, în ședința de judecată, instanța de apel a anunțat că părțile vătămate au recepționat citația, însă după ședință, fiind contactate părțile vătămate, acestea au informat că nu au cunoscut*

despre ședință și nu au primit careva citație”, Colegiul penal statuează că potrivit procesului verbal al ședinței de judecată din 23 iunie 2021, fiind pusă în discuție de către instanța de apel examinarea cauzei în lipsa părților vătămate, avocatul David Larisa și inculpatul Racu Maxim au considerat posibilă examinarea cauzei (f.d.203, Vol. I), ulterior, după darea citirii declarațiilor părților vătămate, fiindu-i oferit cuvântul, apărarea nu s-a expus asupra necesității prezenței acestora (f.d. 204-205, Vol. I).

În concluzie, Colegiul penal consideră că instanța de apel just a conchis că anume pedeapsa sub formă de închisoare cu executare reală a acesteia este proporțională faptelor comise și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat.

Astfel, motivarea deciziei instanței de apel, în care s-a expus argumentat pe chestiunile esențiale supuse atenției sale, descrisă și la pct. 3 al prezentei decizii, în virtutea corectitudinii acesteia și pentru a evita repetări inutile, se acceptă și se însușește de către instanța de recurs ordinar, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Pe cale de consecință, având în vedere cele expuse supra, Colegiul penal indică că nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de către recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectul contestat, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

6. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul David Larisa în numele inculpatului Racu Maxim, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Racu Maxim XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **03 martie 2022**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Țurcan Anatolie